

БУГУН—ХОТИРА КУНИ

БАРҲАЁТ СИЙМО

Шоир Султон Жўра туғилган кунини 80 йиллиги

тимоний ҳаётга бугуннинг қарши кўйишга, шу ҳисса қўшган шоирлар орасида Султон Жўра муносиб ўрин эгаллайди.

Узбек совет шэриятини ривожлантиришга ҳисса қўшган шоирлар орасида Султон Жўра муносиб ўрин эгаллайди.

Узбек аёлининг, умуман халқимизнинг ўтмиши ва бугунги ҳаётнинг қисси орқали совет даври манзаралари яратилди.

Султон Жўра шэриятда ҳаёт тараққиёти манзараларини қийси таҳлил асосида тасвирлаш услуби жуда яхши кўзга ташланади.

Бошлари. Буларда ҳам сўзсиз, давр руҳи ҳукмрон эди. Чунки ҳар қандай санъаткор ўзи яшаётган давр руҳидан ажралган ҳолда ижод қилиши мумкин эмас.

«Бруно» дostonи Султон Жўра ижодининг жиҳидий ютуғидир. Бу асарни аёғунча шоир анча машаққатли ижод йўллари билан босиб ўтди.

Султон Жўра фақат катталар учун эмас, балки кичиктойлар учун ҳам ижод қилди. Унинг болаларга атаб ёзган шэриятлари кўп эмас.

Болаларга аталган асарларнинг аксарияти мактаб ўқувчилари ҳаёти материаллари асосида дунёга келган.

лиятдаги кузетишлари, тажрибалари бунга эришиш бўлиб хизмат қилган. Шунинг учун ҳам улар замонамиз мактабда таълим-тарбия жараёнини ҳамisha бир-бирига уйғунлаштирган ҳолда олиб борилса, болалар маънавий-руҳий камолоти қанда жисмоний ривожланиш даражаси мукамал кечади, деган гоя сингдирилган.

Улут Ватан уруши ҳамма қатори Султон Жўра ҳаётга ҳам тузатиб бўлмайдиган даражада дарз соғди. У муҳим урушнинг дастлабки кунлари давоқ ўзининг Ватан олдидаги «Керак бўлса, қалам — милтиқ бўлур!» Сенинг учун бу жон, онажон!» деган қасамидега содиқ қолган ҳолда фронтга жўнади.

Соғиндим чироғим, не чора бироқ— Ҳар бир айриқилиш қиршимоғим бор. Ва ана душманни қилгунча ақсон Дадангинг жаҳд ила урушмоғим бор.

«Бруно» дostonи Султон Жўра ижодининг жиҳидий ютуғидир. Бу асарни аёғунча шоир анча машаққатли ижод йўллари билан босиб ўтди. Жордан Бруно образини яратиш жараёнида шоир илм-фан тараққиёти йўлида қўйиб келинган тўсиқлар, уларнинг шахс ва жамият ривожига салбий таъсири ҳақида ўйлашга мажбур қилди.

Болаларга аталган асарларнинг аксарияти мактаб ўқувчилари ҳаёти материаллари асосида дунёга келган.

ҲОЖАТБАРОР КАСБ СОҲИБИ

У кунига ўн-ўн беш қақирим йўл босади. қанчадан-қанча кишилар дилини хушнуд этади. Уни рекорд қўйишга ошқиндан бирор спортчи ёки сайёҳ деб ўйламаган. ПУ, у кундалик ҳаётимизнинг ҳолатлари, хушхабар элчиси — касби оддий, хизмати оддий почталовчи Олим ака Қосимовдир.

«Олим ака қанчадан-қанча қариялар дуосини олган, ҳамқишлоқлари хурматини қозонган. Чунки у ўз касбига ихлос қўйган заҳматқарорлардир.»

— Гоҳо мен ҳам газет-хоҳларнинг норози гап-сўзларини эшитиб нза бўлиб қораламан. Шунда уларга ақволи тушунтиришга тўғри келади,— дейди у.— Истақим шуки, газетлар кечикмай, ўз вақтида чиқиб турса, алоқа бўлимлари меъёрида ишлашса... Шунда биз, почталовчиларнинг юзи ёғур, муштарийлар ҳам мамнун бўлишади.

— Бекордан худо безор. — фийриятда Олим Қосимов. — Кишиларга нафим тегса кўнглим равшан тортади.

— Умридан барака топсин, — уни дуо қилади тўсондан ошган нуруний Тўлоба Абдуллаев. — Олимжон нафақа пулими ҳамини.

Олим ака Қосимовнинг кўксига қўша-қўша орден-медаллари йўқ. У эл-юртининг миннатдорчилигини ҳамқишлоқларининг бир оғиз ширин сўзи — раҳматини ўзига катта муқофот деб билди. Почталовчи ана шу ихлос, эътиқод билан чарчамай, йўл босади, хонадонларини кезади.

Мардон ЕҚУБОВ.

Район матбуоти

ТўРТ ТИЛДА

Пойтахт область Бўстонлик район партия комитети ва халқ депутатлари район Советининг органи — «КОМУНИЗМ УЧУН» газетасининг Наврўз байрамга бағишланган махсус сонда бир йўл тўрт тилда — ўзбекча, қозқочча, тожикча ва русча чоп этилган мақолаларини ўқиш мумкин бўлади.

Бу — қандайдир русум-тоғилмақ берилиш ёки шунмунча ажралиб турмушга ўриниш эмас, балки табиий ва мантиқий ҳолдир. Гап шундаки, бутун республикамиз каби Бўстонлик аҳолиси ҳам кўп-миллатли. Бу тоғли дийрда рус, татар, немис, уйғур, ақдир, озарбайжон, арман, украин, молдован, бошқирд, ҳаттонки Узққ Шимол вакиллари — инеелар ҳам яшашмоқдалар. Улар ўтроқ миллатлар — қаққ, қозққ, тожиклар билан ака-ука, она-синглик бўлиб кетишган. Байрамлар, тўй-ҳаласи, маърака-маросимларда борди-келди қилишдаки, бир-бирларига дўст-иноқ, мевадор, елкадош. Гўё катта бир оила, дейсиз. Қолверса, Наврўз — ўз хусусиятига кўра байналмилал байрам.

Махсус сонда райондаги меҳнат жамоаларининг ҳаётини, аҳоли турмуш тарзини акс эттирувчи мақолалар, фотолавлалар, ўзбек, тожик, рус, қазақсор шоирлар ижодидан намуналар берилган, улар умумхалқ шодлиғи — яшарини, уйғонини, покланниш байрамининг илқомбахш руҳи қўнган сўририлган.

Яна бир эътиборга молик жиҳат. Районда Наврўз байрамга бағишлаб пул-буям лотерейси ўйналди. Махсус сонда ютуқлар тиражнинг расмий жавабли ҳам берилган. Газетанинг Наврўз сонини бир йўл тўрт тилда чиқариш мақсади, тақдир ҳаётияти эспетмасида таъкидлаб ўтилганидек, «кўп миллатли аҳолининг халқ аъаналаридан хабардор этиш, уларнинг қалб сўзлари, истак ва тилларини ўз тилларидан мақор айлашга имкон беришдан иборат бўлди.

Бўстонлик қаламқашларининг бу ташаббуси, ижодий излаинилар тақсинга лойиқ, газетанинг бундай амалий ҳаракатини районда яшаб, ишлаб турган турли миллат ва элатлар вакиллари ўртасидаги дўстликни янада мустақимлашга хизмат қилиши аниқ.

МУКОФОТГА «МОСКВИЧ»

Яқинда Пайриқўй району аҳолиси ажойиб мусобақанинг гувоҳи бўдиллар. Ноқиядаги 20 дан зиёд қолқоз, совхоз, меҳнат коллективлари миллий урф-одатларини намойиш этиш, турфа хил қўққам таомлари таъбирлаш, бадний ҳаваскорлик санъати ва миллий аъаналарини ривожлантириш бўйича мусобақа ўтказилди. Бунда «Партия XXII съезди» қолқоз биринчи, Қуйишев номили қолқоз иккинчи, Оқунбобоев номили совхоз меҳнатқашлари миллий урф-одатларини намойиш этиш, турфа хил қўққам таомлари таъбирлаш, бадний ҳаваскорлик санъати ва миллий аъаналарини ривожлантириш бўйича мусобақа ўтказилди.

Ш. УМИРОВ.

САККИЗЛИКЛАР

ЭЪЗОЗ ОНА Чилич Гўдан хаста ётар, онада тапғиш Еб нчу этини, бағрини доғлади. Боланинг милқидан ёриб чиққан тиш Жафокан оғаси оруз боғлади. Қўзининг касали шунга экан, деб Қўларини ундан узмади она. Бирин-кетин чиққан тишларини санаб, Ўз тиши тушганини сезмади она.

БАТАН

Чарх уради кўкда сор бургут Топта олмай бирор кўнун жой. Орта қолар қайрағоч, шотут Чаман боғу қанча сўлим сой. Охири бир чеккада ётган Тошга қўниб яйратди танин. Афзал кўрди шу тошчи, зеро, Тоғу тошдир унинг ватани.

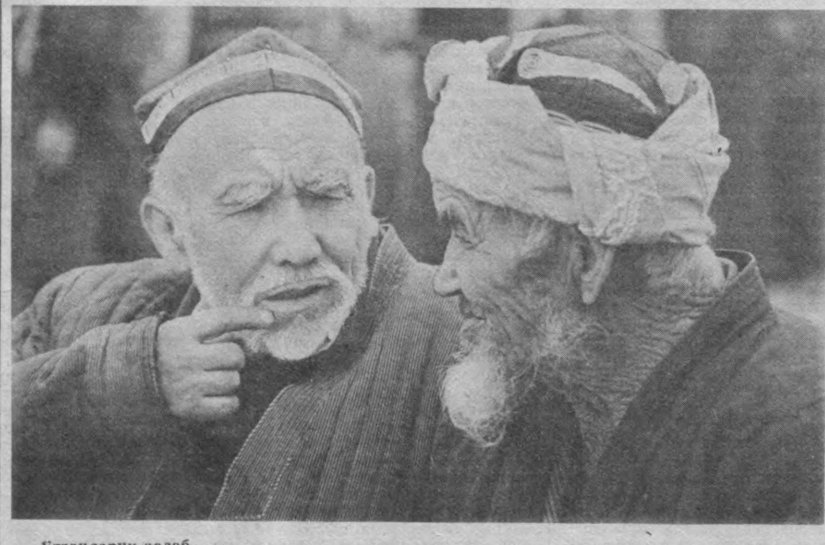
ЭЪЗОЗ

Ерин ўқини муҳаббат билан Тўроқ узра аста қўйиб бош. Ерин ўқини дилдан, юракдан, Унга айлаб меҳрини қўйиб. Ерин ўқини эълозлаб жулда, Улажаман тақрор ва тақрор. Чунки унинг илқ бағрида Меҳрибоним онажоним бор.

ОНА

Қилич билан кирдим оловли жангга, Қилич тиги қўйди умригга нуқта. Дўстлар, ўзин билан қўнинглар ерга Қиличнинг бўлса-да нақширор, пухта. Ўйингга қолдирман қиличнин асло, Қўйингга отамлаб йилгадлага ҳам. Қиличдин қолдирман, чунки ўғлидек Бўламансин етим қолиб набирман.

Зиёд КОМИЛОВ.

Утгаларни эслаб... Т. ХАМРОҚУЛОВ олган сурат.

СЕВГИНИНГ МАШАҚҚАТЛИ ЙЎЛИ

У ҳаётга жўшин юрак билан кириб келган эди. Ун етти йилда ҳарбий комиссариятга бориб, ўз ҳоҳиши билан фронтга кетди. Галаба кунига қадр жанг майдонида бўлди. Иккинчи даражали Ватан уруши, Қизил Юлдуз, учинчи даражали «Шуҳрат» орденлари ва бир неча медалларини кўксига тақиб қайтди. Тинчлик даврида ҳам катта обрў топди. Раҳбарлик вазифаларида ишлади. Икки марта Меҳнат Қизил Байроқ ордени билан тақдирланди. «Ўзбекистон ССР» де хизмат кўрсатган маданият ходими унвоинга сазовор бўлди. Олтиш йилда шахсий пенсияга чиқди. Шундан сўнг яна у йилча умр кўрди.

Иродани одам эди у... Улим тўшағида ётиб айтган гапн эсимда: — Ҳаёт ширин, ука, лекин илложинг қанча, барибир хайрлашишга мажбурсан. Инсон умри қисқа, албатта. У юз йил яшаса ҳам кам. Лекин гап умрининг қисқа ва узунлигида эмас, мазмунидодир.

— Назирбек ақингиз билан кир қил бирга яшадик, — дея хикоя қилади умр йўлидоши Нина она Ўзликбаева. — Унинг феъли жуда ҳам ахши эди. Уянида бирор марта жанжал бўлган эмас. У меҳмондўст эди. Эшигиниш дони очик турарди. Бирор нарсдан ҳафе бўлса ҳам уйда сира сездирмасди, бошқаларнинг кайфиятини бузмасди.

— Назирбек йўлдошевчи Ҳайдаров Сирдарё район партия комитетининг иккинчи секретари, умрининг сўнги йилларида эса шаҳар ижроия қўмитетининг раиси вазифаларида ишлади, — тага қўйишда кўролдаш дўсти Розик Даллаев, — у билан жуда кўп марта учрашганман. Зйирак, мақрибон, одамгарчилиги зўр эди.

Шуҳратпараслик, тантанавозиликни ёмон кўрарди. Одийликни, гапни ҳам қисқа, лўнда қилиб айтишни ақтирдирди. Узбек ва рус тиллериде равон, аниқ гапирар ва ёзардики, ҳаммаини ҳавас келарди. Уруш йилларидаги жасоратини, гўрчанд ўн, ўн беш йил бирга яшаб, бирга ишлаган бўлсак ҳам, кейинчики ҳарбий олдиқ. Орёл шаҳар ҳарбий комиссариятидан келган бир хат биланга сабаб бўлди.

Буюқ Галаба салоти биринчи бор берилган Орёл шаҳрининг фазрийи граждани Назирбек Ҳайдаров 1975 йил баҳорда Орёл шаҳар партия комитетидан тақлирфоме олди.

— Кўп марта тақлиф қилишди, энди бу сафар болмасан бўлмайди, — дея раҳбарларга маънақат солди у. Розилик олинди.

1945 йилин апрель ойида, Галаба тоинг отишига оз вақт қолганида у оғир ярадор бўлиб госпиталга тушди. Августда қўлтиқ таёқ билан уинга қайтди. Уша нуни Зомин қишлоғида, киндик дони толган уйда шоду хураммлик давом этаётган бир пайда уни кўргани бир қиз кириб келди.

—1943 йил. Зоминдаги 1-ўрта мактаб директори, уруш ноғиронки Мустафо Шарофидини рус тили ўқитувчиси, бир вақтининг ўзида мактаб котини

баси бўлиб ишлаётган Нина Ўзликбаева ни хонасига тақлиф этиб, фронтдан келган хатларини қўлига тутқазди.

— Ҳаммасига жавоб қайтариш керак. Учинчи ва тўққизинчи синф болаларига тарқатинг. Улар жавоб азишсин. Фақат бир нарсани оғохлантириб қўйинг. Ҳозир «қора хат» келиб турибди. Аза очганлар анча. Улар ҳақида азишмасин. Эсон-омон қайтиб келсалар, ўзлари билиб оладилар, — деб тайинлади.

Нина хатларини авайлаб йиғиштириб қўйиш хонага чиқди ва бирма-бир ўқини кирдишти. Бир хат унинг диққатини тортиди.

— «Азизларим, — дея бошларидан у, — жинда бир посылка олдим. Прутт дарағидан ўз қўролим билан биринчи бўлиб ўтганим учун мантига бериндик. Посилкамни очиб кўрдиник: олма, анор, қўлқоп, киндик бир хат ҳам бор. Унда: «Ўғуллар, душманни тезроқ яқсон қилиб, бағримизга қайтинглар» — дейилган. Шунда сизларни эсладим. Эхтимол, бу посилкани сизлар юборгандирлар, деб ўйладим ва хат азишга уриндим. Сизларга алағали жангчи саломини йўлайман. Биз, албатта, Галаба билан қайтамиз. Назирбек Ҳайдаров».

Нина Назирбекни тақдирди. Шу мактабни битирган, оз фурсат ўқитувчилик қилган, Оманасини ҳам биларди. Отасиз ўсишган.

Дерров хат азишга тушди. «Назирбек! Салом, хатингизни олдиқ. Катта раҳмат. Сиз мени танимаслигингиз мумкин. Мен эса сизни ахши билеман. Ҳозир кўз олдимда жиямайиб турибсиз. Эсон-омон қайтиб келингллар. Нина».

1945 йилин баҳорини Нина дарағдан чиқса, ўқитувчилар хонасида Назирбекнинг олдиқ Зебо уни кутиб турибди.

— Суюкчи бер, Назирбек келди, — деди у.

Биргалашиб уни кўргани кетишди. Уй тўла одам. Назирбек қўлтиқ таёқда тик туриб, зинбартага келганлар билан кучоқлашиб қўришарди.

— Нина сени кўргани келди, — деди олдиқ.

Назирбек ҳаё ва интизорликдан чарақлаб турган чарос қўзларга қараб:

— Нина, бу сенимсан! Салом! — деди.

Шу-уш, улар кир қил бирга яшадилар. Мен ҳамқишлоғим Назирбек ака қийфасида жўшқин юрак, толмас, ҳамшира ахшиликка ҳамоҳанг, кўнгли тоза бир одамни кўраман.

Йўл юраман деган одамнинг йўли чексини, ҳеч ким дунёнинг четини кўрган эмас. Лекин баъзан орқаюнга қараб қўйили, азизлар. Утган инсонларни ёдга олайлик, ҳавлам сўзлашайлик. Улар учур мақсадларини рўбага қийршиде бизга қўмақ беришлари шубҳасиздир.

Тўғруқ ЖАМОЛОВ, Ўзбекистон Журналистлар уюшмаси муқофотининг соҳиб.

«ҚИШЛОҚ ҲАҚИҚАТИ»

«СЕЛЬСКАЯ ПРАВДА»

БИЗНИНГ АДРЕС: 700083, ТОШКЕНТ, ЛЕНИНГРАД КЎЧАСИ, 32

Газета Центрального Комитета Компартии Узбекистана. Выходит на узбекском и русском языках.

33-54-33, 32-56-22. Совет қурилиши бўлими — 32-56-34. Деҳқончилик бўлими — 33-54-33, 32-56-35, 32-54-51. Чорвачилик бўлими — 32-56-33. Қишлоқ қурилиши бўлими — 32-54-44. Маданият, адабиёт ва санъат бўлими — 32-56-36, 32-56-39. Ахборот ва спорт бўлими — 32-54-46, 32-56-39. Хатлар ва оммавий ишлар бўлими — 32-54-52. Таржима бўлими — 32-56-31, 32-54-54, 32-54-55, 32-56-28. Иллюстрация бўлими — 32-58-79. Эълонлар бўлими — 33-81-42.

Р. — 01192.

Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитети нашриятининг Меҳнат Қизил Байроқ ордени билан таъминланган. Тошкент шаҳри. Д. 1163.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12